33.2.2; 15a (משנה ב) → 16b (ביחיד ולא בצבור)

- ון אָם כֶּבֶשׁ **יִבִיא** קָרְבָּנוֹ **לְחַשָּׁאת** נְקַבָה תְמִימָה יְבִיאֶנָה: ויקרא ד, לב.
- 2. הַבָּאִים מַהַשְׁבִי בְגֵי הַגּוֹלָה הַקְרִיבוּ **עלות** לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פָּרִים שְׁנֵים עָשֶׁר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֵילִים תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה כְּבָשִׁים שְׁבְעִים וְשָׁבָעָה צְבָיִרִי חֲשָׁאת שְׁנֵים עָשֶׂר הַכֹּל עוֹלָה לֵה': עזרא ח, לה
 - 3. תַּתַת אָבֹתֶיף יְהְיוּ בָנֶיף הְשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ: תהלים מה, יז
- 4. וַרְבִּים מֵהַכּהָנִים וְהָלוּיִם וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת הַזְקֵנִים **אָשֶׁר רָאוּ** אֶת הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בְּיָסְדוֹ זֶה הַבַּיִת בְּעַינֵיהֶם בֹּכִים בְּקוֹל נְדוֹל וְרַבִּים בְּתְרוּעָה בְשָׁמְחָה לְהָרִים קוֹל: *עורא ג,יב* 5. **ואין הַעָם מְבִירִים** קוֹל תִּרוּעֵת **הַשְׁמְחָה** לְקוֹל **בְּכִי** הַעָם בְּי הַעֵם מְריעִיה תִרוּעָה גִדוֹלָה וְהַקּוֹל נְשָׁמַע עַד לְמֵרַחוֹק: *עורא ג,יג*
 - פ. **ןאָן וּטָכָט בְּבִין זם** קוּל וְגִיז פַוּג **וּשָּׁרְאָוּ לְבְר**ָ בְּבָי וּאָב בּ וָאָר בָּרָ בּוּג וּבָיו וְזָהַלָ 6. **לא בַּשְׁמֵים הָוּא** לֵאמר מִי יַיָּלָה לָנוּ הַשְׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לְנוּ וְיַשְׁמֵעוּ אֿתָה וְנַצַשֶׁנָּה: *דברים ל,יב*
 - א אין המצות אשר צוה ה' אָת משה אָל בַנִי ישראָל בַהר סיני: ויקרא כז, לד
 - אַ וִדְבֶר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִיש אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוּשָׁעַ בָּן נוּן נַעַר לא יָמִיש מִתּוּך הָאֹהֶל: שמות לג, יא s
 - 9. וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְקוָק וַיֹּאמֶר ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמר: יהושע א, א
 - סז. ויִיֹלְכָּדָה עָתְנִיאֵל בֶּן קְנַז אֲחִי כָלֵב וַיִּתֶן לוֹ אֶת עַכְסָה בִתּוֹ לְאִשָּׁה: יהושע טו, יז
 - *זו* וַיְהִי בְּבוֹאָה וַתְסִיֹתֵהוּ לִשְׁאוֹל מֵאֵת אָבִיהָ שָׁדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיָּאמֶר לָה כָּלֵב מַה לָדְ:י*הושע טו, יח*
 - ז. וַתֹּאמֶר תְּנָה לִי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַגֶּגֶב נְתַתְּנִי וְנָתַתָּה לִי גֵּלֹת מִיִם וַיְּתָן לָה אֵת גֵּלֹת עליוֹת וְאֵת גֵּלֹת תַחְתִּיוֹת: *יהושע טו, יט*
 - *וּ*כָלֵב **בֶּן תָצְרוֹן** הוֹלִיד אֶת עֲזוּבָה אִשָּׁה וְאֶת יְרִיעוֹת וְאֵלֶה בְנֶיהָ יֵשֶׁר וְשוֹבָב וְאַרְדוֹן: *דהי״א ב, יח*
 - *וּ*יָקָרָא יַעָבֶץ לאלהֵי יִשְׁרָאָל לאמר אָם בָּרָדְ תְּבָרְבַנִי וְהָרְבִיתָ אֶת גְּבוּלִי הָהָיְתָה יָדָדְ עִמִי וְעָשִׁיתָ מַרְעָה לְבַלְתִי עָצְבִי וַיָּבָא אֱלהִים אָת אֲשֶׁר שָׁאָל־ז*וייָארי* א
 - ז. רָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים נִפְגָשׁוּ מֵאִיר עֵינֵי שְׁנֵיהֶם ה': משלי כט, יג
 - *ז. עָשִׁיר* וָרָשׁ נִפְגָשׁוּ עֹשֵׂה כֵלָם ה׳: משלי כב, ב
 - I משנה ב dispute (if הי יהודה/ר' about חטאת צבור if it is killed (if כיפרו בעליה)
 - a מתה also חטאת צבור :*ד' יהודה*
 - b חטאת יחיד מתה only ה"ש
 - i Argument: other חטאת שמתו בעליה) can only be אין חטאת צבור מתה, ביחיד אין חטאת צבור מתה, תמורת חטאת, מורת חטאת, אין חטאת אין חטאת צבור מתה
 - c *Background ברייתא*: v. 1 implies that if he set aside חטאת and it got lost, he designated a replacement and found the original one before offering any, that he may bring either
 - i *However*: יביאנה indicates that he may only bring one
 - ii *ברייתא as to status of other one:* ר' יהודה grazes; ש is killed
 - 1 Challenge:חטאת מתה, in our משנה, certainly accepts חטאת מתה
 - 2 *Rather*: switch positions in ברייתא
 - (a) *Challenge*: ר"ש certainly accepts חמש חטאות מתות
 - 3 *Rather*: don't switch positions; "
 holds απα only if it was still lost when the replacement was offered
 - 4 *Or*: both are cases where it was only lost when replacement was designated
 - (a) Difference: ר' יהודה according to רבי (dies) or according to רבנן (grazes)
 - iii *challenge*: no one is of the opinion that חטאת צבור whose "בעלים" died should be מתה מתה
 - proof: v. 2 identifies חטאות as חטאות, per רבא, these were חטאות שאינן נאכלת, brought for ע"ז of 2 generations back
 - (a) *assumption*: anyone who holds ח״צ שכפרו בעליה מתה also holds הר״צ שמתו בעליה מתה; here, they're all dead
 - (b) *rejection (ר"ב*): no one holds צבור שמתו בעליה מתה doesn't die לי"ב doesn't die
 - (i) argument: (not from v. 3 if so, even חטאת 'nvouldn't be killed; heir would bring it) from שעירי רגלים and "r", some of the "owners" (donors of מחצית השקל) died in the meantime, yet it is brought
 - (c) alternate answer: the חטאות brought in v. 2 were brought for those still alive from then (v. 4)
 - (i) *and*: per v. 5, they were the majority (else their שמחה would have been drowned out by the שמחה)
 - (d) *challenge*: how could they bring חטאות for לע"ז It was done (בימי צדקיהו) intentionally
 - (i) *answer*(ר׳ יוחנן): it was a special הוראה as proven by the כבשים (never brought for חטאת)
 - - a הטאת שעיברה שנתה (5) ,חטאת שכפרו בעליה (3) ,חטאת שמתו בעליה (3) ,תמורת חטאת (2) ,וולד חטאת (1) חטאות מתות 5
 - i ממיר couldn't have #1-3, since אבור is male, צבור couldn't be צבור doesn't die
 - ii 4-5: infer from 1-3 that they only apply to חטאת יחיד
 - 1 *Challenge*: we don't infer a case of אפשר from אי אפשר אי אפשר
 - 2 *Answer*: ۲ inferred them from one source (all judged together)
 - 3 Explanation1 (לי"ל): originally, 4 were given למיתה and 1 לרעיה; since they forgot (see II above) which all למיתה (a) Therefore: since 4 cannot be בצבור, it must have all been about קרבן יחיד exclusively
 - 4 Explanation2 (ר׳ נתן): originally, 1 was given למיתה but they forgot which made all 5 למיתה
 - (a) *Challenge*: check if it was given with עבור or עבנות יחיד
 - (b) Answer: they forgot both which was למיתה and if it was given among ק״צ זס קרבן יחיד
 - (i) Conclusion: they learned סתום מן המפורש, since only 2 of these are possible with קרבן צבור